

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/574/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216156
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612216156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/156/2012-107 zo dňa 10. 02. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že v záujme hospodárnosti konania spojil postupom podľa § 112 ods. 1 OSP na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 14C/156/2012, 14C/157/2012, 14C/158/2012, 14C/159/2012, 14C/160/2012, 14C/162/2012, 14C/164/2012, 14C/165/2012 a 14C/166/2012 s tým, že konanie o spojených veciach bude ďalej vedené pod spisovou značkou 14C/156/2012.

Okresný súd vykonal dokazovanie písomnými podaniami účastníkov konania a jednotlivými exekučnými spismi, pričom zistil, že predmetné konanie súvisí s exekučnými konaniami vedenými na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17Er/101/2011, 13Er/931/2010, 17Er/114/2011, 12Er/932/2010, 17Er/604/2011, 6Er/998/2012, 9Er/904/2011, 13Er/153/2011, 5Er/935/2010.

Okresný súd vykonal ďalej dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom 14C/156/2012, priloženými spisovými materiálmi 14C/157/2012, 14C/158/2012, 14C/159/2012, 14C/160/2012, 14C/162/2012, 14C/164/2012, 14C/165/2012, 14C/166/2012, listinným dôkazovým materiálom nachádzajúcim sa v týchto spisoch, a to najmä návrhmi na začatie konania, uznesením o spojení týchto vecí na spoločné konanie, písomnými podaniami účastníkov konania, priloženými exekučnými spismi č. 17Er/101/2011, č. 13Er/931/2010, č. 17Er/114/2011, č. 12Er/932/2010, č. 17Er/604/2011, č. 6Er/998/2010, č. 9Er/904/2011, č. 13Er/153/2011, č. 5Er/935/2010, na základe čoho zistil, že v exekúcii č. 17Er/101/2011 proti povinnej X. T. bolo exekučné konanie začaté dňa 18.01.2011, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 07.02.2011 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie dňa 09.02.2011, vo veci sp. zn. 13Er/931/2010 proti povinnej U. F. žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 23.09.2010 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 27.10.2010, vo veci sp. zn. 17Er/114/2011 proti povinnej J. V. bolo exekučné konanie začaté dňa 21.01.2011, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 11.02.2011 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.02.2011, vo veci sp. zn. 12Er/932/2010 proti povinnému W. J. bolo exekučné konanie začaté dňa 21.07.2010, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 23.09.2010 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 08.10.2010, vo veci sp. zn. 17Er/604/2011 proti povinnej R. V. žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 04.08.2011 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.10.2011, vo veci sp. zn. 6Er/998/2010 proti povinnému R. C. bolo exekučné konanie začaté dňa 05.08.2010, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 14.10.2010 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.11.2010, vo veci sp. zn. 9Er/604/2011 proti povinnému U. F. bolo exekučné konanie začaté dňa 24.05.2011, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 03.08.2011 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.08.2011, vo veci sp. zn. 13Er/153/2011 proti povinnej X. F. bolo exekučné konanie začaté dňa 26.01.2011, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 24.02.2011 a súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.03.2011 a vo veci sp. zn. 5Er/935/2010 proti povinnému C. F. bolo exekučné konanie začaté dňa 23.07.2010, žiadosť súdneho exekútora bola doručená dňa 23.09.2010 a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie dňa 06.10.2010, a dňa 11.03.2011 bolo vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie. Pokiaľ bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, resp. exekučné konanie bolo zastavené, k uvedenému došlo z dôvodu neplatnosti dojednanej rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že exekučné konania, ktoré s danou vecou súvisia boli začaté za účinnosti Exekučného poriadku v znení platnom do 31. 05. 2011. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom do 31. 05. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poverí súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/ a d /. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 60/2011 zo dňa 03. 03. 2011, kde ústavný súd uviedol, že vnútroštátny súd môže ex offico preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá ako aj na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 143/2011 zo dňa 18. 01. 2012 a sp. zn.6Cdo 1/2012 zo dňa 21. 03. 2012, kde NS SR uviedol, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že exekučný súd v zmysle uvedených kritérií s prihliadnutím k zložitosti veci, významu konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ preskúmal predložené rozhodcovské rozsudky a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov zamietol, okrem veci sp. zn. 5Er/935/2010, kde vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ sa zákonodarca v ust. § 44 Exekučného poriadku zmieňoval o lehote 15 dní, tak táto lehota je ustanovená len pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade nesplnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie už zákonodarca žiadnu lehotu neuvádza, z čoho je možné vyvodiť, že na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie lehota nebola daná. Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup a preto ani nemohla byť navrhovateľovi spôsobená škoda a nemajetková ujma v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom odporcu, pričom uplatnená náhrada škody a nemajetkovej ujmy nebola zo strany navrhovateľa riadne špecifikovaná. Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto je potrebné ju zamietnuť.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 25. 03. 2014 odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP: a/účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b/rozhodoval vylúčený sudca, c/súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, f/rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je podľa názoru navrhovateľa potrebné skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Aby prvostupňový súd mohol konštatovať, že v príslušnom exekučnom konaní sa nevyskytol nesprávny úradný postup, je potrebné zisťovať aj moment skutočného doručenia riadneho poverenia (rozhodnutia o žiadosti na vydanie poverenia). K samotnej majetkovej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opísal ako škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti s udrzaním a správou informačného systému, v súvislosti s výdavkami na administratívne spracovanie textov, v súvislosti s vyhotovovaním urgencií, s poštovnými a telekomunikačnými výdavkami (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je ho potrebné ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva strany prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostala odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby s nami mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí ani s tým záverom okresného súdu, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť zaťažovaný plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu, než je výkon exekúcie pre nezaplatenie pohľadávky veriteľov. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť ani správny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné, pretože napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie. Práva navrhovateľa boli

porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty. Tento fakt podľa navrhovateľa vyplýva z vykonaného dokazovania, preto sú irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil, navyše rozhodnutia všeobecných súdov sú rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu vytká, že jedným rozhodnutím rozhodol o prerušení konania a aj o samotnom predmete konania, v dôsledku čoho podľa navrhovateľa nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o prerušení konania, odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu jednoznačne vyplýva, že okresný týmto rozsudkom nerozhodoval zároveň aj o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania a teda táto odvolacia námietka navrhovateľa je neopodstatnená. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici nevyлúčil všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednania a rozhodovania vecí spojených uznesením sp. zn. 14C/156/2012 na spoločné konanie; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne - z tých istých dôvodov z akých v podstate zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani na zrušenie nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podania obsiahnuté v texte žalôb, ktorými upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 16NcC/473/2012 zo dňa 17. 10. 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že z prejednania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 14C/156/2012 nevyлúčil JUDr. Miroslava Račka, ale JUDr. Andreu Gabrielovú. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom, je rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovnými a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny

úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s dôvodmi okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušných exekučných spisov, ktoré s danou vecou súvisia. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.